

ACISI KALDI

Sevmeyi bilmeyen yüreklere sevgi nasıl anlatılır? Kötülüğün güçlü bir sesi varken, iyilik nasıl kazanır? Şimdi soruyorum sana ey insanoğlu, yaratılmış canlıların en şerefli, sen makamın en yüksekini, elbiselerin en iyisini hep en iyisini istiyorsun. Bulduğuna rıza göstermiyorsun ve hep daha fazla istiyorsun. Artık ne gören gözlerin var, ne seven bir yüreğin. Diline dolanan şarkılar şimdi yalnız ihanet şarkıları. Kulakların acı çekenlerin seslerini duymuyor. Sen kendinden ne ekledin yaşama, ne anlamı var yaşamının? Her gün bir şeyler eksiliyorsa iyiden, güzelden yana. Her gün bir çocuk donmuş, ölü gözlerle bir gazete kupüründen bakıp soruyorsa sana. Neden susuyorsun diye. Senin umurunda bile değilse. Bugün ne giysem, bugün ne yesem, bugün kimi daha çok ezsem kaygısındaysan, ne anlamı var soluk almanın. Üzerinden ezip geçtiğin, çoğu zaman önem vermediğin bir hayvan, bir bitki ya da bazen bir insansa, cebindeki parandan başka güvendiğin kimsen kalmamışsa, daha çok koparmak, kırmak, ezmek, üzmek üzerine çalışıyorsan sen, artık başka bir varlıksın demektir. Şimdi bu halinle sen, o vahşi dediğin hayvanlardan da vahşisin. Çünkü onlar yalnız açken öldürür:

“ Senin çiçeğini:
Senin çiçeğini kopardım ey dünya!
Yüreğime bastırdım, dikenini battı.
Gün bitip kararınca, baktım çiçek de soldu; acısı kaldı ama... (Tagore)